

Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2026-0414

(prof. mr. M.L. Hendrikse, voorzitter, A.E. Tevel, mr. J. van der Beek, leden en mr. S. Brugts, secretaris)

Datum uitspraak	1 mei 2026
Klacht van	De consument
Tegen	Coöperatieve Rabobank U.A., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen Rabobank
Aard uitspraak	Niet-bindend advies
Uitkomst	Vorderingen afgewezen
Bijlage	Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

Registratie persoonsgegevens. Misleiding bij een kredietaanvraag. Rabobank heeft de consument beschuldigd van misleiding bij een kredietaanvraag en heeft zijn persoonsgegevens voor de duur van acht jaar geregistreerd in enerzijds de Gebeurtenissen-administratie en het Intern Verwijzingsregister en anderzijds het Incidentenregister en het Extern Verwijzingsregister. De consument vordert verwijdering van zijn persoonsgegevens uit het Incidentenregister en het Extern Verwijzingsregister. De commissie oordeelt dat opname van de persoonsgegevens van de consument in deze registers gerechtvaardigd is, omdat er een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden is dat de consument zich schuldig heeft gemaakt aan misleiding bij de kredietaanvraag. Rabobank mag deze registraties handhaven en hoeft ook de registratieduur niet te verkorten. De commissie wijst de vorderingen af.

1. De procedure

- 1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist volgens het reglement en op basis van de documenten inclusief bijlagen die partijen aan Kifid hebben ingestuurd. Het gaat hierbij om: 1) het klachtformulier van de consument en 2) het verweerschrift van Rabobank.
- 1.2 De consument is in deze zaak vertegenwoordigd door professioneel gemachtigden de heer R.C.J. Schoonen en de heer M. Brocaar, specialisten frauderegistraties, beiden kantoorhoudende te Oosterhout.
- 1.3 Rabobank is in deze zaak vertegenwoordigd door professioneel gemachtigde de heer mr. B.A.J. Uitman, advocaat, kantoorhoudende te Eindhoven.
- 1.4 Partijen zijn opgeroepen voor een mondelinge behandeling op 4 maart 2026. Op de hoorzitting is de consument in persoon verschenen, bijgestaan door de heren Schoonen en Brocaar voornoemd. Namens Rabobank is op de hoorzitting de heer [naam], *financial crime officer*, verschenen, bijgestaan door mr. Uitman voornoemd.

- 1.5 De consument heeft gekozen voor een niet-bindend advies. De uitspraak van de commissie is daardoor niet bindend. Dit betekent dat partijen elkaar niet aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat er is gebeurd

- 2.1 Op 25 augustus 2023 is Rabobank met [onderneming 1] en [onderneming 2] overeengekomen dat Rabobank deze ondernemingen een zakelijke financiering zou verstrekken, bestaande uit een krediet met een kredietlimiet van € 200.000,- en een geldlening van € 100.000,-. De consument heeft [onderneming 1] en [onderneming 2] hierbij als bestuurder respectievelijk middellijk bestuurder vertegenwoordigd en de kredietovereenkomst ondertekend.

- 2.2 In de kredietovereenkomst staan de volgende passages:

“(...) U of een ander geeft ons één of meer zekerheden. (...) Hieronder staat welke zekerheden worden gegeven.

Pandrechten

Een pandrecht op:

- alle huidige en toekomstige bedrijfsmiddelen van u;
- alle huidige en toekomstige voorraden van u;
- en alle huidige en toekomstige rechten/vorderingen van u.

Het pandrecht is een eerste pandrecht. (...) U verklaart dat op dit onderpand geen andere beperkte rechten, geen gebruiksrechten en geen beslagen rusten dan hiervoor vermeld. (...)”

- 2.3 Op 25 augustus 2023 heeft de consument namens [onderneming 1] en [onderneming 2] ook een onderhandse pandakte met Rabobank als contractspartij ondertekend. In deze pandakte staat de volgende passage:

“(...) Wat verklaart u als u deze pandakte ondertekent?”

U verklaart dat:

- a. u bevoegd bent het onderpand te verpanden, en
- b. op dit onderpand geen beperkte rechten, voorrechten en beslagen rusten behalve een eventueel pandrecht dat u eerder aan ons heeft gegeven en de beperkte rechten die hierna uitdrukkelijk zijn vermeld. (...)”

- 2.4 Op 30 augustus 2023 heeft Rabobank de pandakte laten registreren bij de Belastingdienst.
- 2.5 Op 4 februari 2025 is [onderneming 2] in staat van faillissement verklaard.

- 2.6 Op 31 maart 2025 heeft Rabobank een brief gestuurd naar [onderneming 1]. In deze brief, die mede gericht is aan de consument, staat de volgende passage:

“(…) Recent is uw zakelijke financieringsaanvraag uit 2023 voor [onderneming 2] en [onderneming 1] ter herbeoordeling aan mij voorgelegd. Naar aanleiding van mijn eerste analyse deel ik u mede dat ik het dossier in onderzoek genomen heb en u om die reden deze brief stuur.

Uit mijn controle komt naar voren dat u op 25-08-2023 de overeenkomst zakelijke financiering heeft ondertekend. U heeft toen een krediet van € 200.000,- en een lening van € 100.000,- ontvangen.

Eén van de voorwaarden voor de financiering was het afgeven van een Akte van verpanding. Deze heeft u tevens ondertekend op 25-08-2023. In deze akte verklaart u dat op het onderpand geen beperkte rechten, voorrechten en beslagen rusten op het onderpand.

Nu is door afdeling MKB en Financial Restructuring & Recovery vastgesteld dat u op 15-08-2023 deze verpanding heeft afgegeven aan [onderneming 3]. Tijdens het financieringstraject is niet aangegeven dat u tegelijkertijd een financieringsaanvraag bij [onderneming 3] had lopen. Hierdoor heeft de Rabobank niet de zekerheid op de zakelijke financiering zoals overeengekomen.

In de communicatie welke in het dossier aanwezig is, is nergens terug te vinden dat u dit met de Rabobank heeft gedeeld. Op basis van bovengenoemde is bij de Rabobank het vermoeden gerezen dat u deze informatie heeft verzwegen. (...)”

- 2.7 Op 9 mei 2025 heeft Rabobank de consument een brief gestuurd. Daarin staan de volgende passages:

“(…) Rabobank heeft uw gegevens opgenomen in haar Incidentenregister, het bijbehorend Extern Verwijzingsregister en het Intern Verwijzingsregister. (...)”

Reden van opname

Reden van opname is het verzwijgen van het feit dat u ten tijde van het afsluiten van de zakelijke financiering in 2023 bij de Rabobank, niet heeft vermeld dat u tegelijkertijd een financieringsaanvraag had lopen bij een andere partij. Daarnaast is reden van opname het feit dat u een verpandingsakte heeft ondertekend op 25-08-2023 waarin u heeft verklaart dat de roerende goederen vrij zijn van verpanding wat niet het geval was. (...)”

Duur registraties

Wij hebben vastgesteld dat voldaan is aan de opnamecriteria voor registratie in ons Intern Verwijzingsregister, het Externe Verwijzingsregister en het Incidentenregister. De einddatum van de drie genoemde registers is 03-09-2032. (...)”

- 2.8 Op 19 juni 2025 heeft de gemachtigde van de consument namens hem schriftelijk bezwaar gemaakt tegen de registraties van zijn persoonsgegevens in het Intern Verwijzingsregister, het Incidentenregister en het Extern Verwijzingsregister. Op 10 juli 2025 heeft Rabobank het bezwaar van de consument schriftelijk en gemotiveerd afgewezen.

- 2.9 Verdere uitwisseling van standpunten tussen partijen heeft niet geleid tot een oplossing van de klacht van de consument, waarna hij zijn klacht bij Kifid heeft ingediend.

De klacht en de vorderingen van de consument

- 2.10 De consument vordert primair dat Rabobank zijn persoonsgegevens uit het Incidentenregister en uit het Extern Verwijzingsregister verwijdert. Subsidiair vordert hij dat Rabobank de duur van deze registraties verkort. Ten slotte vordert de consument een proceskostenvergoeding van Rabobank.
- 2.11 De consument vindt dat de registraties van zijn persoonsgegevens in het Incidentenregister en het Extern Verwijzingsregister onterecht zijn. In dit verband voert hij, samengevat, het volgende aan:
- a. De consument heeft op geen enkele manier de intentie gehad om Rabobank te misleiden en zodoende een zakelijk krediet te verkrijgen. De consument is meer dan twintig jaar klant geweest bij Rabobank en heeft zich gedurende deze termijn altijd als een goed debiteur gedragen. Hij heeft naar eer en geweten gehandeld en hij is te goeder trouw geweest.
 - b. Tot medio 2023 heeft de consument een financiering gehad bij ABN AMRO Bank N.V. (hierna: ABN AMRO). Tot zekerheid voor de terugbetaling van deze financiering heeft de consument ten gunste van ABN AMRO een pandrecht op de roerende zaken gevestigd. Omdat ABN AMRO op enig moment heeft aangegeven de financiering niet te willen voortzetten, is de consument op zoek gegaan naar alternatieven. In dit verband heeft hij met Rabobank gesprekken gevoerd over het overnemen van de zakelijke financiering en de bijbehorende zekerheden. Daarnaast heeft de consument gesprekken gehad met [onderneming 3]. Tijdens de gesprekken met Rabobank heeft de consument gemeld dat er sprake was van een andere financiering, namelijk die van [onderneming 3]. Zijn zakenpartner, de heer [naam zakenpartner], heeft dit bevestigd.
 - c. Toen op 15 augustus 2023 een pandrecht werd gevestigd ten gunste van [onderneming 3] is de consument ervan uitgegaan dat dit een tweederangs pandrecht was vanwege het eerder gevestigde pandrecht ten gunste van ABN AMRO. Omdat dit pandrecht van ABN AMRO een ouder pandrecht was en het krediet zou worden overgenomen door Rabobank, was de consument in de veronderstelling dat het pandrecht ten gunste van [onderneming 3] geen effect zou hebben op de financiering door Rabobank en het pandrecht dat daaraan verbonden zou worden. In dat kader heeft de consument verklaard dat er geen pandrecht is gevestigd op de roerende zaken. Daarmee heeft hij bedoeld dat er geen *eersterangs* pandrecht was gevestigd op de roerende zaken.
 - d. Rabobank heeft aangegeven dat zij pas tijdens een gesprek met de consument in augustus 2024 heeft vastgesteld dat [onderneming 3] een *eersterangs* pandrecht had. Gelet op haar zorgplicht had Rabobank eerder moeten toetsen of ten gunste van andere organisaties een pandrecht was gevestigd. Dit lag des te meer voor de hand vanwege de omvang van de financiering, die € 300.000,- bedroeg.

- e. Tijdens meerdere gesprekken met Rabobank heeft de consument gesproken over de financiering van [onderneming 3]. Op basis van de verklaringen van de consument en zijn zakenpartner, de heer [naam zakenpartner], is het ondenkbaar dat Rabobank pas op 17 december 2024 op de hoogte is geraakt van het pandrecht van [onderneming 3]. Rabobank wekt de indruk dat zij pas aandachtig naar het dossier heeft gekeken op het moment dat het faillissement van [onderneming 2] naderde. Dit kan de consument niet verweten worden.
- f. Rabobank hanteert als startdatum van de registraties de datum waarop zij haar onderzoek is gestart (9 mei 2025). Dit is een verkeerde startdatum. Het incident heeft plaatsgevonden in augustus 2023. Daarmee is het hanteren van 9 mei 2025 als startdatum in strijd met het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen 2021 en de Algemene verordening gegevensbescherming. Op grond daarvan dienen de persoonsgegevens van de consument te worden verwerkt op een wijze die als rechtmatig, behoorlijk en transparant kan worden aangemerkt. Rabobank heeft daar niet aan voldaan en dat maakt de registraties disproportioneel.

Het verweer van Rabobank

- 2.12 Rabobank voert verweer tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Inleiding

- 3.1 De commissie zal eerst beoordelen of Rabobank de persoonsgegevens van de consument mocht registreren in het Incidentenregister en het Extern Verwijzingsregister. In het bevestigende geval zal de commissie daarna beoordelen of Rabobank de duur van deze registraties moet verkorten. Ten slotte zal de commissie beoordelen of Rabobank een proceskostenvergoeding aan de consument moet betalen.

Juridisch kader voor de registratie van persoonsgegevens in het Incidentenregister en het Extern Verwijzingsregister

- 3.2 De commissie stelt voorop dat de registratie van de persoonsgegevens van de consument in, met name, het Extern Verwijzingsregister voor hem verstrekende consequenties kan hebben. Alle deelnemende financiële instellingen kunnen immers door raadpleging van dit register vaststellen dat er sprake is van opname van zijn persoonsgegevens in het Incidentenregister van (een) andere deelnemer(s). Het gevolg daarvan kan zijn dat niet alleen Rabobank maar ook de andere deelnemende financiële instellingen hun (financiële) diensten aan de consument zullen weigeren of deze slechts zullen aanbieden tegen hogere tarieven.

Tegen deze achtergrond is de commissie van oordeel dat hoge eisen moeten worden gesteld aan de grond(en) van Rabobank voor opname van de persoonsgegevens van de consument in de genoemde registers.¹

- 3.3 Ten tijde van de registraties van de persoonsgegevens van de consument (3 september 2024) waren het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen 2021 (hierna: PIFI), de Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: AVG) en de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: UAVG) van kracht. Hieruit volgt dat de opname van persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister en het Incidentenregister slechts gerechtvaardigd is als de registraties in overeenstemming zijn met het PIFI, de AVG en de UAVG.
- 3.4 Artikel 5.2.1 aanhef en onder a en b van het PIFI bepaalt onder welke voorwaarden persoonsgegevens mogen worden opgenomen in het Extern Verwijzingsregister. Het moet gaan om gedragingen van de betrokkene die een bedreiging vormen, vormen of kunnen vormen voor de (financiële) belangen van een financiële instelling, alsmede voor de continuïteit en integriteit van de financiële sector.
- 3.5 Er is sprake van verwerking van *strafrechtelijke* persoonsgegevens indien het gaat om zodanige concrete feiten en omstandigheden dat zij een als strafbaar feit te kwalificeren bewezenverklaring in de zin van artikel 350 van het Wetboek van Strafvordering kunnen dragen. Voor de verwerking van dergelijke strafrechtelijke persoonsgegevens heeft als maatstaf te gelden of de vastgestelde gedragingen een 'zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld' opleveren, in die zin dat de te verwerken strafrechtelijke persoonsgegevens in voldoende mate moeten vaststaan.² Een strafrechtelijke veroordeling is niet vereist, maar anderzijds is de enkele verdenking van betrokkenheid bij een strafbaar feit in de zin van een *vermoeden* van schuld, zoals dat kan blijken uit een aangifte, niet voldoende.

Wat partijen verdeeld houdt

- 3.6 Tussen partijen is niet in geschil dat de consument op 25 augustus 2023 namens [onderneming 1] en namens [onderneming 2] een kredietovereenkomst en een onderhandse pandakte heeft ondertekend. Vast staat verder dat de consument in deze kredietovereenkomst en in deze pandakte namens [onderneming 1] en namens [onderneming 2] verklaart dat op de roerende zaken van deze ondernemingen geen beperkte rechten, voorrechten of beslagen rusten en dat hij in de kredietovereenkomst met zoveel woorden verklaart dat het pandrecht een *eersterangs* pandrecht betreft.

¹ Zie Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494, te vinden op www.rechtspraak.nl, en Geschillencommissie Kifid nrs. 2017-717 en 2018-377, te vinden op www.kifid.nl.

² Zie Hoge Raad 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720, en Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 7 november 2014, ECLI:NL:GHARL:2014:8710, te vinden op www.rechtspraak.nl.

Daarnaast staat vast dat Rabobank geen eersterangs, maar een tweederangs pandrecht van [onderneming 1] en [onderneming 2] heeft verkregen.

- 3.7 Partijen strijden over het antwoord op de vraag of de consument Rabobank heeft misleid bij de aanvraag van de zakelijke financiering voor [onderneming 1] en [onderneming 2]. Rabobank is van mening dat de consument bij het aanvragen en afsluiten van deze financiering heeft verzwegen dat de goederen van [onderneming 1] en [onderneming 2] al eerder waren verpand aan [onderneming 3] in het kader van een andere financiering. Volgens Rabobank heeft de consument ondanks deze reeds bestaande verpanding als bestuurder van [onderneming 1] en [onderneming 2] door ondertekening van de pandakte verklaard dat er geen sprake was van verpanding aan een andere partij. Door deze onjuiste voorstelling van zaken en het verzwijgen van relevante informatie heeft de consument als bestuurder van [onderneming 1] en [onderneming 2] Rabobank misleid, aldus Rabobank. Volgens Rabobank is er sprake van een 'incident' in de zin van het PIFI en staat in voldoende mate vast dat de consument daarbij betrokken is.
- 3.8 De consument stelt dat hij naar eer en geweten heeft gehandeld en te goeder trouw is geweest (zie hetgeen hiervoor onder 2.11 is opgenomen).
- 3.9 Gelet op hetgeen hiervoor onder 3.5 is overwogen, moet de commissie de vraag beantwoorden of de feiten en omstandigheden die Rabobank aanvoert een 'zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld' opleveren in die zin dat in voldoende mate vaststaat dat de consument Rabobank bij de kredietaanvraag heeft misleid door informatie achter te houden en een verkeerde voorstelling van zaken te geven. Het is aan Rabobank om *die* betrokkenheid van de consument bij de gestelde (strafbare) feiten aannemelijk te maken.

De registratie in het Extern Verwijzingsregister is terecht

- 3.10 De commissie is alles overziend van oordeel dat Rabobank terecht heeft geconcludeerd dat de consument Rabobank heeft misleid bij de aanvraag van de zakelijke financiering voor [onderneming 1] en [onderneming 2] en dat Rabobank daardoor niet een eersterangs pandrecht op de goederen van deze ondernemingen heeft verkregen. Daarvoor is het volgende redengevend.
- 3.11 De kredietovereenkomst en de pandakte tussen Rabobank en [onderneming 1] en [onderneming 2] dateren van 25 augustus 2023. Uit de brief van de gemachtigde van de consument aan Kifid van 19 augustus 2025 blijkt dat de consument slechts tien dagen daarvoor, op 15 augustus 2023, namens [onderneming 1] en [onderneming 2] een pandrecht heeft gevestigd ten gunste van [onderneming 3]. De commissie is van oordeel dat de consument moet hebben begrepen dat het voor de beoordeling van de kredietaanvraag voor Rabobank van groot belang was dat zij een *eersterangs* pandrecht op de goederen van [onderneming 1] en [onderneming 2] zou krijgen.

Voor de commissie is voldoende komen vast te staan dat de consument heeft verzwegen dat er ook gesprekken gaande waren met [onderneming 3] en dat er ten gunste van [onderneming 3] ook een pandrecht gevestigd zou worden of reeds was gevestigd. De consument heeft hierover geen openheid van zaken gegeven. Door deze informatie te verzwijgen heeft hij naar het oordeel van de commissie een verkeerde voorstelling van zaken gegeven, die ertoe heeft geleid dat Rabobank [onderneming 1] en [onderneming 2] een financiering heeft verstrekt die Rabobank bij een juiste voorstelling van zaken niet aan deze ondernemingen zou hebben verstrekt.

- 3.12 Op de zitting heeft de consument toegelicht dat hij gedurende diverse gesprekken met Rabobank heeft benoemd dat hij ook een financiering bij [onderneming 3] had aangevraagd. Deze stelling vindt naar het oordeel van de commissie onvoldoende steun in de stukken in het procesdossier. Zo ontbreekt [onderneming 3] in het overzicht van schulden dat de consument op 2 augustus 2023 aan Rabobank heeft verstrekt. Tijdens de zitting heeft Rabobank bovendien gemotiveerd betwist dat tijdens de gesprekken met de consument over [onderneming 3] is gesproken. Rabobank heeft ter zitting toegelicht dat uit haar administratie blijkt dat er in de periode 17 juli 2023 tot en met 10 augustus 2023 diverse contactmomenten met de consument zijn geweest, maar dat uit de gespreksnotities in haar administratie blijkt dat er *niet* is gesproken over [onderneming 3]. Die toelichting strookt met de inhoud van de e-mail van Rabobank aan de consument van 17 december 2024, die onderdeel is van het procesdossier. Daarin staat de volgende passage: “(...) *Tot onze verbazing is ons opgevallen dat ten tijde van het verstrekken van de financiering de bijbehorende zekerheden ook zijn gevestigd aan [onderneming 3]. Ten tijde van het verstrekken van deze financiering is er met geen woord gesproken dat er een traject naast liep. (...)*”. Gelet op het voorgaande legt de e-mail van 25 augustus 2025 van de zakenpartner van de consument, die onderdeel is van het procesdossier, naar het oordeel van de commissie onvoldoende gewicht in de schaal om vast te kunnen stellen dat partijen de kredietaanvraag bij [onderneming 3] tijdens de kredietaanvraag bij Rabobank hebben besproken.
- 3.13 Ter zitting heeft de consument toegelicht dat hij juridisch niet goed is onderlegd en onvoldoende op de hoogte is van hoe pandrechten juridisch gezien gevestigd worden en wat de onderlinge rangorde dan is. Tijdens de zitting heeft de consument verklaard dat hij dacht dat het wel goed zou komen. Deze stelling kan de consument echter niet baten. Tijdens de zitting heeft hij verklaard dat hij zich tijdens de besprekingen met Rabobank heeft laten bijstaan door een adviseur. Rabobank heeft dit op de zitting bevestigd. De commissie is van oordeel dat de consument die adviseur vragen had kunnen stellen over (de rangorde van) pandrechten en de vestiging daarvan en dat van hem als goed ondernemer mocht worden verwacht dat hij zich zou verdiepen in de materie. Tijdens de zitting heeft de consument echter toegelicht dat hij daarover geen vragen heeft gesteld en dat hij de kredietovereenkomst en de pandakte vluchtig heeft doorgenomen alvorens deze te ondertekenen. De commissie oordeelt dat dit voor zijn eigen rekening en risico komt.

- 3.14 In de processtukken neemt de consument daarnaast de stelling in dat hij in de veronderstelling was dat het (eersterangs, commissie) pandrecht van ABN AMRO zou 'overgaan' op Rabobank en dat het daarom geen probleem zou zijn als hij ook nog een pandrecht ten gunste van [onderneming 3] zou vestigen. Dat pandrecht zou dan toch lager in rang zijn dan het pandrecht van Rabobank, zo begrijpt de commissie de stelling van de consument. Ook deze stelling kan de consument echter niet baten. In zijn e-mail aan Rabobank van 14 augustus 2023, die onderdeel is van het procesdossier, verklaart hij het volgende: *"(...) Ik heb inmiddels een link ontvangen met daarin de aflossingsnota van ABN AMRO bank echter staat hierbij vermeld 1 oktober en dat is een beetje te veel van het goede (...) Ik dien namelijk een datum door te geven om het krediet stop te zetten, dat zou dan ook simultaan kunnen lopen met het aflossen en de vrijgave van de zekerheden (...)".* Deze bewoordingen, vooral die in de laatste zin, stroken niet met de stelling van de consument dat hij dacht dat het pandrecht zou 'overgaan'. Daarbij komt dat deze stelling van consument zich lastig laat rijmen met zijn stelling dat hij juridisch niet goed is onderlegd en onvoldoende op de hoogte is van hoe pandrechten juridisch gezien gevestigd worden en wat de onderlinge rangorde dan is. Bovendien kon de consument tijdens de zitting niet (voldoende) uitleggen hoe hij tot zijn veronderstelling was gekomen.
- 3.15 Los van het voorgaande is de commissie van oordeel dat de consument Rabobank sowieso had moeten informeren dat hij (ook) met [onderneming 3] in gesprek was over een zakelijke financiering en de vestiging van een pandrecht ten gunste van die onderneming. Zoals gezegd had de consument (als ervaren ondernemer) moeten begrijpen dat dit relevant was voor de kredietaanvraag bij Rabobank. Door hierover te zwijgen heeft hij het risico aanvaard dat Rabobank onder invloed van een verkeerde voorstelling van zaken een financiering aan [onderneming 1] en [onderneming 2] zou verstrekken die niet gedekt zou zijn door een eersterangs pandrecht. Rabobank mocht bovendien ervan uitgaan dat de consument de informatie die hij ten behoeve van de kredietaanvraag bij haar had aangeleverd, volledig was en op waarheid berustte. Het moet de consument duidelijk zijn geweest dat, toen Rabobank hem verzocht om een overzicht van alle schulden en de consument daar op 2 augustus 2023 een overzicht van verstrekke, het voor Rabobank van belang was om ook inzage te krijgen in de voor de consument bekende toekomstige schulden en hij dus informatie had moeten verstrekken over de financieringsaanvraag bij [onderneming 3]. Dit geldt ook ondanks dat die schuld waarschijnlijk nog niet daadwerkelijk bestond.
- 3.16 Gelet op al het voorgaande is naar het oordeel van de commissie in voldoende mate komen vast te staan dat de gedragingen van de consument voldeden aan de hiervoor onder 3.5 en 3.9 genoemde maatstaf.

De registratie in het Extern Verwijzingsregister voldoet aan de vereisten van subsidiariteit en proportionaliteit

- 3.17 Vervolgens toetst de commissie of Rabobank het proportionaliteitsbeginsel en het subsidiariteitsbeginsel voldoende in acht heeft genomen.³ De Hoge Raad heeft bepaald dat bij *elke* gegevensverwerking moet zijn voldaan aan de beginselen van proportionaliteit en subsidiariteit.⁴ Dit volgt ook uit de AVG.
- 3.18 Bij *subsidiariteit* gaat het erom dat aannemelijk is dat er geen minder zwaar middel is om hetzelfde doel te bereiken. Het doel van de registraties is om andere financiële instellingen erop te attenderen dat er in het verleden met betrekking tot de consument iets aan de hand is geweest op het gebied van misleiding bij een kredietaanvraag. Dat doel is in dit geval in de ogen van de commissie niet op een andere manier te bereiken dan met een vermelding in het Extern Verwijzingsregister. Naar het oordeel van de commissie is daarmee aan het subsidiariteitsvereiste voldaan.
- 3.19 Bij *proportionaliteit* gaat het om de afweging van de belangen over en weer. Het belang van andere financiële instellingen om opmerkzaam te worden gemaakt op misleidend gedrag van de consument moet zwaarder wegen dan het belang van de consument om zonder belemmeringen aan het financiële verkeer te kunnen deelnemen. Anders gezegd: er dient een redelijke verhouding te bestaan tussen het nadeel dat de consument ondervindt en de legitieme doelen die Rabobank nastreeft met de registratie. Ook mag de duur van de registratie niet disproportioneel zijn. De betrokkene die verwijdering van een registratie of verkorting van de duur van een registratie wenst, zal moeten aanvoeren op grond waarvan hij disproportioneel wordt geraakt in zijn belangen en waarom zijn belang prevaleert boven dat van de financiële instelling.
- 3.20 Wat de consument in dit verband aanvoert, is weergegeven onder 2.11.
- 3.21 Daartegenover neemt Rabobank het standpunt in dat het handelen van de consument het vertrouwen in en de betrouwbaarheid van het bankverkeer schaadt. Het verstrekken van onjuiste informatie is volgens Rabobank ernstig. Een financiële instelling moet kunnen vertrouwen op de juistheid en volledigheid van de informatie die aan haar wordt verstrekt. De consument had volgens Rabobank openheid van zaken moeten geven, maar heeft dat niet gedaan. Rabobank benadrukt daarbij dat het aan de consument is om aan te tonen dat hij daadwerkelijk een zwaarwegend belang heeft bij verwijdering van de registraties en dat zijn belang dient te prevaleren boven het belang van Rabobank. Dit heeft hij volgens Rabobank niet aannemelijk gemaakt. Volgens Rabobank heeft hij hierover niets gesteld.

³ Zie artikel 5.2.1 aanhef en onder c van het PIFI.

⁴ Zie Hoge Raad 9 november 2011, ECLI:NL:HR:2011:BQ8097, rechtsoverweging 3.3 (*Santander*), te vinden op www.rechtspraak.nl.

- 3.22 Wat de *duur* van de registraties betreft, neemt Rabobank het standpunt in dat Rabobank en andere financiële instellingen er belang bij hebben om voor langere tijd voor het handelen van de consument gewaarschuwd te worden, zodat dit niet nog een keer gebeurt. Rabobank is van mening dat de aard van de gedragingen en de mate van verwijtbaarheid ervoor zorgen dat een registratieduur van acht jaar redelijk en proportioneel is. De consument lijkt volgens Rabobank bovendien de ernst van zijn handelen niet in te zien. Zijn verklaringen, de onwaarschijnlijkheden die hij volgens Rabobank heeft verkondigd en het feit dat de consument geen spijt heeft betuigd, maken dat een registratieduur van acht jaar gerechtvaardigd is, aldus nog steeds Rabobank.
- 3.23 De commissie is van oordeel dat de registratie van de persoonsgegevens van de consument in het Extern Verwijzingsregister op zichzelf, dat wil zeggen los van de registratieduur die Rabobank heeft gekozen, voldoet aan het proportionaliteitsvereiste. De commissie begrijpt dat deze registratie impact heeft op de consument en dat hij daarvan nadeel kan ondervinden. Het misleiden van Rabobank door informatie achter te houden en een verkeerde voorstelling van zaken te geven, is naar het oordeel van de commissie echter een ernstig vergrijp. Zoals gezegd mocht Rabobank ervan uitgaan dat de informatie die de consument ten behoeve van de aanvraag van de zakelijke financiering bij haar had aangeleverd volledig was en op waarheid berustte en dat de consument geen informatie zou achterhouden. Andere financiële instellingen moeten tegen dergelijke gedragingen worden beschermd, zodat de registratie van de persoonsgegevens van de consument in het Extern Verwijzingsregister naar het oordeel van de commissie passend is.
- 3.24 Met betrekking tot de *duur* van de termijn die Rabobank heeft gekozen (acht jaar, tot en met 3 september 2032) overweegt de commissie dat, rekening houdend met de specifieke omstandigheden van deze zaak, een registratieduur tot en met 3 september 2032, zoals vermeld in de brief van Rabobank van 9 mei 2025, passend is. Voor de commissie weegt mee dat het handelen van de consument als ernstig is aan te merken en dat hij geen spijt heeft betuigd van zijn handelen. Daarnaast weegt voor de commissie mee dat Rabobank ernstig is benadeeld door het achterhouden van de informatie door de consument. Ter zitting heeft Rabobank toegelicht dat haar vordering op [onderneming 1] en op [onderneming 2] ongeveer € 278.000,- bedraagt. Doordat Rabobank niet een eersterangs pandrecht heeft verkregen, maar een tweederangs pandrecht, is deze vordering bovendien vrijwel oninbaar geworden. Voor de commissie weegt ook mee dat de consument geen belangen heeft aangevoerd, ook niet tijdens de zitting, die een verkorting van de registratieduur rechtvaardigen. Al met al is een registratieduur tot en met 3 september 2032 naar het oordeel van de commissie proportioneel.
- 3.25 Tijdens de zitting heeft de commissie partijen gevraagd naar de discrepantie tussen de door Rabobank genoemde registratieduur van acht jaar en de door Rabobank eveneens genoemde registratieduur tot en met 3 september 2032, indien wordt uitgegaan van een startdatum van 9 mei 2025 (de datum van de brief van Rabobank waarin zij de consument op de hoogte stelt van de registraties).

De consument voert in dit verband aan dat de startdatum van de registraties gelijk moet zijn aan de datum van het incident (augustus 2023). Daar gaat de commissie echter niet in mee. Aangezien Rabobank deze discrepantie verder niet (voldoende) heeft verklaard, gaat de commissie uit van de voor de consument meest gunstige (en dus kortste) registratieduur, te weten: tot en met 3 september 2032 (hetgeen dus iets korter is dan acht jaar vanaf de genoemde brief van Rabobank van 9 mei 2025). Indien en voor zover Rabobank is uitgegaan van de langere registratieduur (te weten: acht jaar vanaf deze brief van 9 mei 2025), oordeelt de commissie dat de registratieduur moet worden verkort zoals hierboven vermeld.

De registratie in het Incidentenregister is terecht

- 3.26 Gelet op het vorenstaande dient ook de registratie van de persoonsgegevens van de consument in het Incidentenregister te worden gehandhaafd. Het Incidentenregister is gekoppeld aan het Extern Verwijzingsregister.⁵ Dit brengt mee dat zolang de registratie in het Extern Verwijzingsregister terecht en proportioneel is, de gegevens ook in het Incidentenregister blijven staan. Gelet op hetgeen hiervoor onder 3.25 is overwogen, betekent dit dat ook de registratie in het Incidentenregister op 3 september 2032 komt te vervallen.

Rabobank hoeft geen proceskostenvergoeding aan de consument te betalen

- 3.27 De consument vordert een proceskostenvergoeding. Omdat de commissie hiervoor heeft vastgesteld dat de registraties in het Incidentenregister en het Extern Verwijzingsregister terecht en proportioneel zijn, is er voor een proceskostenveroordeling echter geen grond.

Conclusie

- 3.28 De conclusie is dat Rabobank de registraties van de persoonsgegevens van de consument niet hoeft te verwijderen uit het Incidentenregister en het Extern Verwijzingsregister. Rabobank hoeft ook de duur van deze registraties (tot en met 3 september 2032) niet te verkorten en geen proceskostenvergoeding aan de consument te betalen. De commissie zal de vorderingen van de consument daarom afwijzen.

⁵ Zie artikel 5.1.1 van het PIFI, opgenomen in de bijlage bij deze uitspraak.

4. De beslissing

De commissie:

- beslist dat indien en voor zo ver Rabobank is uitgegaan van een registratieduur van de persoonsgegevens van de consument in het Incidentenregister en het Extern Verwijzingsregister van acht jaar vanaf 9 mei 2025, de duur van deze registraties op 3 september 2032 zal eindigen.
- wijst hetgeen de consument meer of anders vordert, af.

Deze uitspraak is niet bindend. Tegen deze uitspraak staat geen beroep open bij de Commissie van Beroep Kifid. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

Binnen twee weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen twee weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het Reglement Geschillencommissie Kifid – vanaf 1 april 2024, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen/.

Contactgegevens Klachteninstituut financiële dienstverlening

Telefoonnummer: 070 – 333 8 999

Website: www.kifid.nl

Bijlage – Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen 2021

In het toepasselijke Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 2021 zijn de volgende relevante bepalingen opgenomen:

2. Begripsbepalingen

In dit Protocol wordt verstaan onder:

Incident: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding;

3. Algemeen

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister

3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister. In het Incidentenregister worden door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een Incident.

(...)

3.1.3 Aan het Incidentenregister is het Extern Verwijzingsregister gekoppeld. (...)

4. Incidentenregister

4.1 Doel Incidentenregister en vastlegging van gegevens in het Incidentenregister

4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:

“Het geheel aan Verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:

- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de Financiële Instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de Financiële Instelling behoort, van de Financiële Instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;

- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de Financiële Instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de Financiële Instelling behoort, de Financiële Instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;

- op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen.”

(...)

4.2 Toegang tot het Incidentenregister

(...)

4.2.3 De gegevens in het Incidentenregister van de Deelnemer mogen tevens worden uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte, coördinatiefuncties van de NVB, Verbond, VFN, ZN, FOV en SFH (de Fraudeloketten).

(...)

4.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister

(...)

4.3.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan die opname in het Incidentenregister rechtvaardigt. Ten aanzien van de duur wordt getoetst aan het proportionaliteitsbeginsel.

5. Extern Verwijzingsregister

5.1 Functie van het Extern Verwijzingsregister

5.1.1 Volledige en ongecontroleerde toegang tot het Incidentenregister van een Deelnemer door de overige Deelnemers is niet wenselijk. Daarom is er voor gekozen aan het Incidentenregister een Extern Verwijzingsregister te koppelen. In het Extern Verwijzingsregister zijn uitsluitend Verwijzingsgegevens opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de (Organisaties van de) Deelnemers. Nadat door een Deelnemer wordt vastgesteld dat een (rechts)persoon is opgenomen in het Externe Verwijzingsregister, zijn volgens het bepaalde in artikel 4.2 Protocol gegevens uit het Incidentenregister voor de Deelnemer beschikbaar. Op deze wijze worden gegevens uit het Incidentenregister op een zorgvuldige en gecontroleerde wijze beschikbaar voor de (Organisaties van de) Deelnemers.

5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister

5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en na toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.

a) De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële Instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële Instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.

b) In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachten wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.

c) Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen.

(...)

5.3 Verwijdering van gegevens uit het Extern Verwijzingsregister

(...)

5.3.2 Verwijdering van Verwijzingsgegevens uit het Extern Verwijzingsregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan en opname in het Extern Verwijzingsregister conform artikel 5.2.1 Protocol heeft plaatsgevonden. Ten aanzien van de duur wordt getoetst aan het proportionaliteitsbeginsel.

Algemene verordening gegevensbescherming (AVG)

Artikel 5 AVG

1. Persoonsgegevens moeten:
 - a) worden verwerkt op een wijze die ten aanzien van de betrokkene rechtmatig, behoorlijk en transparant is („rechtmatigheid, behoorlijkheid en transparantie”);
 - b) voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden worden verzameld en mogen vervolgens niet verder op een met die doeleinden onverenigbare wijze worden verwerkt; de verdere verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden wordt overeenkomstig artikel 89, lid 1, niet als onverenigbaar met de oorspronkelijke doeleinden beschouwd („doelbinding”);
 - c) toereikend zijn, ter zake dienend en beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt („minimale gegevensverwerking”);
 - d) juist zijn en zo nodig worden geactualiseerd; alle redelijke maatregelen moeten worden genomen om de persoonsgegevens die, gelet op de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt, onjuist zijn, onverwijld te wissen of te rectificeren („juistheid”);
 - e) worden bewaard in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen niet langer te identificeren dan voor de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens worden verwerkt noodzakelijk is; persoonsgegevens mogen voor langere perioden worden opgeslagen voor zover de persoonsgegevens louter met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden worden verwerkt overeenkomstig artikel 89, lid 1, mits de bij deze verordening vereiste passende technische en organisatorische maatregelen worden getroffen om de rechten en vrijheden van de betrokkene te beschermen („opslagbeperking”);
 - f) door het nemen van passende technische of organisatorische maatregelen op een dusdanige manier worden verwerkt dat een passende beveiliging ervan gewaarborgd is, en dat zij onder meer beschermd zijn tegen ongeoorloofde of onrechtmatige verwerking en tegen onopzettelijk verlies, vernietiging of beschadiging („integriteit en vertrouwelijkheid”).

2. De verwerkingsverantwoordelijke is verantwoordelijk voor de naleving van lid 1 en kan deze aantonen („verantwoordingsplicht”).

Artikel 6 AVG

1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:
 - a) de betrokkene heeft toestemming gegeven voor de verwerking van zijn persoonsgegevens voor een of meer specifieke doeleinden;
 - b) de verwerking is noodzakelijk voor de uitvoering van een overeenkomst waarbij de betrokkene partij is, of om op verzoek van de betrokkene vóór de sluiting van een overeenkomst maatregelen te nemen;
 - c) de verwerking is noodzakelijk om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust;
 - d) de verwerking is noodzakelijk om de vitale belangen van de betrokkene of van een andere natuurlijke persoon te beschermen;
 - e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;
 - f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

De eerste alinea, punt f), geldt niet voor de verwerking door overheidsinstanties in het kader van de uitoefening van hun taken.

(...)

Artikel 10 AVG

Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (UAVG)

Artikel 33 UAVG

1. Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt, indien:
 - a) de verwerking geschiedt door organen die krachtens de wet zijn belast met de toepassing van het strafrecht, dan wel door verwerkingsverantwoordelijken die deze hebben verkregen krachtens de Wet politiegegevens of de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens;
 - b) de verwerking geschiedt door en ten behoeve van publiekrechtelijke samenwerkingsverbanden van verwerkingsverantwoordelijken of groepen van verwerkingsverantwoordelijken, indien: 1°. de verwerking noodzakelijk is voor de uitvoering van de taak van deze verwerkingsverantwoordelijken of groepen van verwerkingsverantwoordelijken; en 2°. bij de uitvoering is voorzien in zodanige waarborgen dat de persoonlijke levenssfeer van de betrokkene niet onevenredig wordt geschaad; of
 - c) de verwerking noodzakelijk is in aanvulling op de verwerking van gegevens over gezondheid, bedoeld in artikel 30, derde lid, aanhef en onderdeel a, met het oog op een goede behandeling of verzorging van de betrokkene.
2. Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:
 - a) ter beoordeling van een verzoek van betrokkene om een beslissing over hem te nemen of aan hem een prestatie te leveren; of
 - b) ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.
3. Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard over personeel in dienst van de verwerkingsverantwoordelijke mogen uitsluitend worden verwerkt, indien dit geschiedt overeenkomstig regels die zijn vastgesteld in overeenstemming met de procedure bedoeld in de Wet op de ondernemingsraden.
4. Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt:
 - a) door verwerkingsverantwoordelijken die optreden krachtens een vergunning op grond van de Wet particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus;
 - b) indien deze derde een rechtspersoon is die in dezelfde groep is verbonden als bedoeld in artikel 24b van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek; of
 - c) indien de Autoriteit persoonsgegevens met inachtneming van het vijfde lid een vergunning voor de verwerking heeft verleend.
5. Een vergunning als bedoeld in het vierde lid, onderdeel c, kan slechts worden verleend, indien de verwerking noodzakelijk is met het oog op een zwaarwegend belang van derden en bij de uitvoering is voorzien in zodanige waarborgen dat de persoonlijke levenssfeer van de betrokkene niet onevenredig wordt geschaad. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden.

Wetboek van Strafvordering (Sv)

Artikel 350 Sv

Indien het onderzoek in artikel 348 bedoeld, niet leidt tot toepassing van artikel 349, eerste lid, beraadslaagt de rechtbank op den grondslag der telastlegging en naar aanleiding van het onderzoek op de terechtzitting over de vraag of bewezen is dat het feit door den verdachte is begaan, en, zoo ja, welk strafbaar feit het bewezen verklaarde volgens de wet oplevert; indien wordt aangenomen dat het feit bewezen en strafbaar is, dan beraadslaagt de rechtbank over de strafbaarheid van den verdachte en over de oplegging van straf of maatregel, bij de wet bepaald.